

једничке установе за све подељене коморе. У том ће случају управу тога суда водити трговинско-индустријска комора. Почев од дана ступања на снагу ове Уредбе има се надлежност избраног (обраничког) суда за случај нових парница уговорати према новом називу суда, који се мора променити тако, да у њему дође јасно до изражаја за које коморе овај суд постоји.

§ 41. — (1) Постојеће коморе морају да се реорганизирају према одредбама ове Уредбе најдаље у року од 6 месеци.

(2) У погледу избора односно постављења коморских већника важе одредбе Закона о одлагању избора трговачких, индустријских и занатских (обртничких) комора од 30 априла 1929 г.

§ 42. — Ова Уредба ступа у живот и добива обавезну снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 178. — LXXV од 5. августа, 1932. год.

УПУТСТВО

II Бр. 11664. — У од 21. јула, 1932. год.,

о поступку приликом судске протоколације фирме

С обзиром на то што су се на подручју важења ранијег Закона о радњама од 29 јуна 1910 г. у поступку приликом судске протоколације фирма показале неједнакости у тумачењу одредаба Закона о радњама од 5 новембра 1931 г. на основу §-а 460 Закона о радњама издаје се следеће упутство:

У §-у 130 Закона о радњама утврђена су следећа начела:

1. за протоколацију фирме важе искључиво прописи трговачког закона, и према томе прописи Закона о радњама немају никаква утицаја на протоколацију;
2. право на радњу прибавља се искључиво добијањем овлашћења или дозволе по З. о. р.;
3. протоколацијом фирме не стиче се право на радњу;
4. протоколација фирме није услов за стицање права на рад.

Намера Закона је била да овим одредбама направи јасну динстинкцију између институције протоколације фирме, која је прописана у циљу публицитета с обзиром на приватноправне односе фирме са трећим лицима, и одредаба за-

кона о радњама за стицање права на рад искључиво јавно правног карактера. На овом не мења ништа последња реченица става 2 овог §-а, јер је она само ближе објашњење претходне реченице и има само то значење, да и поред обавезе протокалације фирме у смислу Трговачког закона постоји обавеза испуњавања одредаба З. о р. које је неопходно и једино потребно за стицање права на обављање радње. Ова интенција закона види се још јасније из одредбе §-а 97 (2) по којој молилац може да на основи поднете пријаве отпочне радом и без овлашћења, ако власт у року од 15 дана не донесе одлуку по његовом поднеску или га у истом року не позове да поднесе недоштајуће податке.

Што је речено за овлашћења и дозволе по З. о р. важи по предазном наређењу § 446 (1) истог Закона и за одобрења издана од надлежних комора по Закону о радњама од 29 јуна 1910 године, до дана ступања на снагу З. о р. од 5 новембра 1931 г. т.ј. до 8 марта 1932 год. Ова одобрења су пуноважни докуменат, којим се доказује право дотичног лица на обављање радње именоване у тим одобрењима и замењују „овлашћење” по важећем закону. Ни по ранијем ни по важећем закону та уверења не могу застарети, како је то претпостављено у неким одлукама по молбама за протокалацију.

Службене новине Бр. 186. — LXXVIII од 15. августа, 1932. год.

ЗАКОН

од 2. јула, 1930. год.,

о разрезивању и наплаћивању приреза на непосредни порез трговачких, индустријских и занатских комора

§ 1. — (1) Трговачке, индустријске и занатске коморе могу за покриће оног дела издатака, који не могу покрити сопственим приходима и таксама разрезати прирез на основи пореза на приход од радња, предузећа и занимања као и на основни порез на добитак предузећа обвезних на јавно полагање рачуна.

(2) На плаћање овог приреза обавезна су сва физичка и правна лица која на подручју коморе воде један трговачки, индустријски и занатски обрт (радњу) или предузеће, подразумевајући овде и банкарска, саобраћајна или рударска предузећа, уколико нису изузета овим законом или законом о организацији коморе, као и оне задруге које имају право гласа код коморских избора.

(3) Прирез за коморе разрезиваће се и на порез од 1.2⁰/₀₀ коме су по члану 86, став други, Закона о непосредним порезима подложна предузећа обвезана на јавно полагање рачуна.

(4) У сврху праведне расподеле приреза може се за поједине пореске облике и за друштвени порез из другог става члана 86 Закона о непосредним порезима одредити различита стопа приреза.